

عنوان مقاله:

نقد و تحلیل پیوند شگرد و درونمایه در مجموعه داستان تمام زمستان مرا گرم کن

محل انتشار:

دو فصلنامه ادب فارسی، دوره 8، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

تیمور مال میر - استاد گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه کردستان

فاطمه سلطانشاهی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

نویسندگان برای بیان و انتقال دغدغهها و اندیشههای خود، علاوه بر انتخاب موضوع منطبق با درونمایه، شگردهای متفاوتی مبتنی بر سبک و سلیقه خاص خود برمیزینند. در این مقاله، به تبیین میزان و چگونگی پیوند درونمایه و لایههای معنایی چندگانه متن با ویژگیهای شگرد روایی چهار داستان نخست مجموعه داستان تمام زمستان مرا گرم کن از علی خدایی پرداخته ایم. هدف ما، در عین تبیین جنبه‌های مثبت نویسندگی، نقد و تحلیل مواردی است که نویسنده برای تعالی داستان نویسی، باید بدان توجه بیشتری مبذول کند. دستاورد این مقاله نشان میدهد نحوه بیان و کاربرد فضا، مکان، زمان، شیوه روایت داستان و شخصیتها در تمام داستانها دقیق و موفق بوده است. انتخاب راوی برای تبیین و عرضه درونمایه در داستانهای «تمام زمستان مرا گرم کن»، «عصرهای یکشنبه» و «مکالمه» حساب شده صورت گرفته است، اما در داستان «فانفار»، پیرنگ عاشقانه داستان با راوی سوم شخص بیرونی تناسب ندارد. این داستان نتوانسته است زبان و بیانی متناسب با پیرنگ عاشقانه خود بیابد. نویسنده در داستان مکالمه، عوارض گفتوگونکردن را نشان داده است؛ بدین معنی که گفتوگو ارتباطی دو طرفه است؛ گفتوگو، فقط گفتن نیست و باید به «شنیدن» نیز به اندازه «گفتن» توجه داشت. داستان موازی داستان اصلی در داستان تمام زمستان مرا گرم کن، با عنوان و درونمایه داستان هماهنگ است. فضا و مکان داستان و به هم آمیختگی زمان خواب و بیداری و تداخل ساعتها نیز با درونمایه متناسب دارد.

کلمات کلیدی:

راوی، درونمایه، روایت، پیرنگ، علی خدایی، تمام زمستان مرا گرم کن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1200044>

